

DR. JUHÁSZ BALÁZS

1918–1997

Állatorvosdoktor, biokémikus, az állatorvos-tudomány doktora, a biokémia és a kísérletes élettan kutatója, a biokémia tantárgy előadója (1947–1951).

Juhász Balázs 1918-ban született Szegeden. Szentesen érettségizett, állatorvosi oklevelét 1941-ben a M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Mezőgazdasági és Állatorvosi Karának állatorvosi osztályán szerezte, ahol az élettani intézetben gyakornok, majd doktorrá avatása után tanársegéd lett. 1944-ben katonai szolgálatra behívták, s a szovjet hadifogságból 1947-ben jutott haza. 1947 szeptemberében nevezték ki az élettani intézetbe egyetemi adjunktusnak. Mondvacsinált politikai okokra hivatkozva 1951-ben távozni kényszerült a karról, és a Budapesti Húsipari Vállalat Állatorvosi Ellenőrző Szolgálatának szakállatorvosa lett. 1954-től az Agrártudományi Egyetem állatélettani tanszékének tanszékvezető docensévé nevezték ki. 1958-ban áthelyezéssel a debreceni Mezőgazdasági Akadémia állatbonc- és élettani tanszékének tanszékvezető docenséként dolgozott. 1961-ben kinevezték az Országos Állategészségügyi Intézet toxikológiai és gyógyszerellenőrző osztályának vezetőjévé. A kényszerű áthelyezések sora után végül 1969-ben megbízást kapott az Állattenyésztési Kutatóintézet állatélettani és takarmányozási osztályának vezetésére, ahol nyugdíjazásáig, illetve utána tudományos tanácsadóként 1991-ig dolgozott.

Ő volt az experimentális állatélettan első markáns képviselője; ehhez kitűnő manuális képessége is hozzásegítette. Kérődzéselettannal, bendőkutatással foglalkozott, annak szabályozó mechanizmusait vizsgálta. Az ammónia-toxikózisról és a lactacidaemiáról tett megállapításai alapvetőek. Alkalmazott anyagforgalmi vizsgálatait a takarmányértékesülés terén hasznosultak. Az MTA Tudományos Minősítő Bizottsága tudományos tevékenységének elismeréseként 1955-ben az állatorvos-tudomány kandidátusává avatta, 1964-ben disszertációjának megvédésével az állatorvos-tudomány doktora címet szerezte meg. 1965-ben a Dán Tudományos Akadémia pályázatát nyerte el.

Kiváló előadó volt. Az 1950-es évek elején ő kezdeményezte és szervezte a biokémia tantárgy oktatását, és annak egyik első előadója volt. Kuthy Sándorral írt *Biokémia* (1953) című kitűnő tankönyve több egyetem éveken át használt segédkönyve volt. 1941-től 1944-ig és 1947-től 1951-ig tanított intézményünkben. Munkásságával mindig a gyakorlatot szolgálta.

Tudományos munkáját nemcsak hazánkban, hanem külföldön is elismerték. Vendégprofesszora volt öt hónapra az USA virginiai egyetemének, tagja a Deutsche Gesellschaft für Ernährungsphysiologie-nek és 25 éven át az MTA Tudományos Minősítő Bizottsága állattenyésztési és állatorvos-tudományi szakbizottságának, valamint szerkesztőbizottsági tagja az *Archiv für Tierernährung* című tudományos folyóiratnak.

Őszinteség, nyílt szókimondás jellemezte a nehéz, embert próbáló időkben. A szakmai féltékenység, az irigység távol állt tőle, csalahatatlannal ismerte fel a fiatalabbakban is az emberi és szakmai értékeket, és készségesen segítette őket. Alkatában, lényében derűs, barátkozó, tréfálkozó ember volt, pillanatok alatt vidám légkört tudott teremteni maga körül. Viszontagságos, akadályoktól terhes, de mégis szép életpályája jellegzetesen kelet-közép-európai sorsot tükröz: „Fluctuat, nec mergitur” (Hánykolódik, de nem süllyed el).

Életének 78. évében, 1997. március 20-án hunyt el; április 11-én a Farkasréti temetőben búcsúztatták.

Irodalom

- Kutas Ferenc: Dr. Juhász Balázs 1918–1997. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1997. 119. 7. 442–443.
- Szelényiné Galántai Marianne: Dr. Juhász Balázs (1918–1997). *Állattenyésztés és Takarmányozás*. 1997. 46. 3. 202.